

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jarosław Mazurek (sprawozdawca)

sędziowie: SA Janusz Godzwon

SA Maciej Skórniak

po rozpoznaniu skargi na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wniesionej przez K. O. pismem z dnia 21 września 2021 r.

na podstawie art. 430§1 KPK oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2018.75 t.j.)

p o s t a n o w i ł

I. pozostawić skargę bez rozpoznania;

II. zwolnić skazanego K. O. od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

Skazany K. O. złożył skargę na przewlekłość postępowania sądowego w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu sygn. akt II AKz 344/19, w sprawie o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Opolu z 24 sierpnia 2017r sygn. akt VII K 655/17.

W przedmiotowej sprawie niesporne są następujące okoliczności:

W dniu 23 lutego 2018r. do Sądu Okręgowego w Opolu wpłynął wniosek obrońcy skazanego K. O. (datowany na 1 lutego 2018r) o wznowienie postępowania w sprawie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie VII K 655/17. Postanowieniem z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie VII Ko 144/18 Sąd Okręgowy w Opolu oddalił wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania. Postanowienie to zaskarżył obrońca i sam skarżący. Następnie postanowieniem z dnia 1 lipca 2019 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie II AKz 344/19 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu. W ten sposób postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania zainicjowane pismem z dnia 1 lutego 2018 r. zostało prawomocnie zakończone.

W takim układzie, skarga jest niedopuszczalna i nie podlega rozpoznaniu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Z tego względu, skargę składa się do sądu, przed którym toczy się postępowanie.

Wobec zakończenia postępowania w sprawie K. O. o wznowienie postępowania brak jest prawnych podstaw do wniesienia skargi na przewlekłość tego postępowania. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21-04-2021 w sprawie I (...) 42/21 stwierdził: „Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony

do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Chodzi zatem o etap postępowania przed tym sądem, przed którym to postępowanie nadal się toczy, czyli nie zostało jeszcze zakończone (zamknięte) w wyniku wydania stosownych orzeczeń. Warunkiem skutecznego złożenia skargi, która będzie mogła podlegać rozpoznaniu jest zatem jej złożenie w czasie trwania postępowania. Sformułowanie to należy odnosić do tego etapu postępowania, którego skarga dotyczy, a późniejsze jej złożenie jest bezskuteczne. Nie budzi wątpliwości, że termin tak oznaczony ma charakter materialno-prawny (prekluzyjny), co oznacza, że jest on nieprzywracalny. Skarga wniesiona po zakończeniu postępowania, nie może być zatem rozpoznawana”.

W związku z tym, że w sprawach skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania karnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury karnej, przeto środek, który jest niedopuszczalny powinien spotkać się z odmową przyjęcia przez prezesa sądu, do którego ją złożono (art. 429§1 KPK), a jeżeli, jak w niniejszej sprawie – został przyjęty, sąd pozostawia go bez rozpoznania (art. 430§1 KPK).

Ponieważ skarga nie może zostać merytorycznie rozpoznana jako niedopuszczalna z mocy ustawy, skazanego należało zwolnić od obowiązku uiszczenia opłaty, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie (art. 623 KPK w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze; por. post. SN z dnia 9.10.2013 r., (...) 8/13).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

SSA Maciej Skórniak SSA Jarosław Mazurek SSA Janusz Godzwon